

Streszczenie pracy doktorskiej

Wojciech Kopczak

Emanuel Kania (1827-1887) – wybrane utwory fortepianowe. Inspiracje dziełami twórców współczesnych kompozytorowi a próba stworzenia własnego języka muzycznego.

Praca prezentuje postać, a także wybrany obszar twórczości fortepianowej Emanuela Kania na tle dokonań innych kompozytorów. Celem rozprawy jest rozważenie, czy autor, będąc pod wpływem działalności współczesnych mu twórców epoki romantyzmu, stworzył własny język muzyczny, czy jedynie powielał wzorce wykreowane przez innych.

Pracę doktorską stanowią:

1. Nagranie dzieła artystycznego zarejestrowane na płycie CD, prezentujące następujące utwory:
  - 1.1. E. Kania – Trois Études caractéristiques op. 6
    - 1.1.1. Le soir – Romance
    - 1.1.2. La nuit – Ballade
    - 1.1.3. Le matin – Chanson
  - 1.2. E. Kania – Grande Polonaise op. 17
  - 1.3. E. Kania – 3 Chants sans paroles op. 25
    - 1.3.1. Au printemps
    - 1.3.2. L'attente
    - 1.3.3. Rêverie
  - 1.4. E. Kania – Mazurka op. 29
  - 1.5. E. Kania – Étude de Concert op. 31
  - 1.6. E. Kania – Fantaisie sur l'opera „Paria” de S. Moniuszko op. 37

2. Opis dzieła artystycznego, złożony z następujących części:

2.1. Wprowadzenie

2.2. Rozdział pierwszy: Emanuel Kania (1827-1887)

2.3. Rozdział drugi: Wpływ twórczości innych kompozytorów na powstanie utworów fortepianowych Emanuela Kani

2.4. Rozdział trzeci: Analiza porównawcza utworów fortepianowych Emanuela Kani zarejestrowanych na płycie CD z utworami innych kompozytorów

2.5. Podsumowanie

We wstępie przedstawione zostały argumenty, które zdecydowały o wyborze tematu pracy, nakreślono również plan rozprawy, a także sformułowano metody badawcze.

W rozdziale pierwszym – biograficznym, przybliżono najważniejsze fakty z życia kompozytora, wskazano też osoby, które wywarły wpływ na jego karierę pianistyczną, pedagogiczną, dziennikarską oraz pracę kompozytorską.

W rozdziale drugim przedstawiono sylwetki autorów, którzy wywarli największy wpływ na proces powstawania utworów fortepianowych Emanuela Kani, opisano także wybraną część jego twórczości na tle osiągnięć tych kompozytorów.

Rozdział trzeci – empiryczny, obejmuje badania przeprowadzone metodą analizy porównawczej wybranych utworów Kani z utworami innych kompozytorów, pod kątem podobieństw i różnic języka muzycznego.

W podsumowaniu dokonana została synteza dwóch przeciwstawnych zagadnień przedstawionych w temacie rozprawy i na jej podstawie określono, czy próbę stworzenia przez Emanuela Kanię własnego języka muzycznego można uznać za udaną, a elementy jego stylu kompozytorskiego za nowatorskie, mogące stanowić inspirację dla twórców następnych pokoleń.